

31153 *LLEI 22/1993, de 29 de desembre, de mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i de la protecció per desocupació.* («BOE» 313, de 31-12-1993.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'actual situació econòmica demana l'adopció de mesures legislatives de diversa índole que coadjuvin en el bon compliment dels objectius econòmics que preveu la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1994.

En aquest respecte, la Llei estableix determinats estímuls fiscals, dota les administracions públiques d'uns instruments necessaris per portar a terme una adequada reordenació del personal al seu servei i, finalment, modifica el règim jurídic de la protecció per desocupació.

Pel que fa a la faceta tributària, la Llei afecta parcialment les regulacions de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats, de l'impost sobre patrimoni, de l'impost sobre el valor afegit, de l'impost sobre activitats econòmiques i estableix una nova regulació de determinades taxes.

En l'impost sobre la renda de les persones físiques, i tenint en compte l'especial tractament que reben en el nostre sistema fiscal les institucions d'inversió col·lectiva, se sotmeten a tributació els increments de patrimoni derivats de les transmissions o reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital social o patrimoni d'aquestes institucions, encara que l'import obtingut d'aquests no superi el límit de 500.000 pessetes que preveu amb caràcter general la Llei de 1991.

No obstant això, tenint en compte el propòsit del Govern de posar en marxa els plans d'estalvi popular, es preveu l'exoneració de gravamen amb caràcter conjuntural, per a 1994 i 1995, si els imports obtinguts s'inverteixen el mateix any d'obtenir-los en un pla d'estalvi popular.

En l'impost sobre societats es crea un règim especial de protecció a les petites i mitjanes empreses (PIMES), que permet una bonificació del 95 per 100 de la quota de l'impost corresponent als períodes impositius que s'iniciïn durant 1994, 1995 i 1996, per a les societats que es constitueixin durant 1994, amb subjecció als requisits que s'especifiquen, entre els quals s'ha de destacar el manteniment d'una mitjana de plantilla superior a tres treballadors i inferior a vint, durant el període d'aplicació de la bonificació, la realització amb anterioritat a l'1 de gener de 1995 d'una inversió en actius fixos nous superior a 15 milions de pessetes i que les activitats empresarials que realitzi la nova entitat no hagin estat exercides amb anterioritat sota una altra titularitat. El tractament fiscal que es descriu es concep com d'impuls i estimul per a la creació de noves PIMES i com a vehicle necessari per a l'assoliment de l'objectiu bàsic de reactivació econòmica i d'elevació del nivell d'ocupació.

En l'impost sobre patrimoni s'amplien les exempcions objectives de la seva Llei reguladora de 1991 incloent-hi, entre aquestes, l'aplicable al que es denomina en el dret comparat «estris de treball», concepte que inclou els béns i drets necessaris per a l'exercici de l'activitat empresarial, exercida de forma habitual, personal i directa pel subjecte passiu, i constitutiva de la seva principal font de renda.

Aquesta exempció també s'aplica a les participacions en entitats que compleixin determinades condicions, tant

quant a les activitats que realitzen, com al subjecte passiu beneficiari de l'exempció, el qual, a banda de tenir-hi una participació del capital superior al 25 per 100, ha d'exercir efectivament funcions de direcció i percebre per això una remuneració.

En relació amb l'impost sobre el valor afegit, la modificació que s'introdueix intenta abordar la situació en què estan sovint actualment els subjectes passius de l'impost per les operacions subjectes que realitzen, però sense aconseguir cobrar la quota repercutida, i sense que per la situació financera del destinatari, especialment en el cas de procediments concursals, sigui previsible el seu cobrament total, ni en el moment actual ni en un futur pròxim.

Per això es preveu per a aquests supòsits la modificació de la base imposable, per bé que condicionant la modificació a la declaració prèvia de fallida o suspensió de pagaments, i al fet que l'Administració ho autoritzi després de comprovar les circumstàncies que en cada cas ho justifiquin.

A l'impost sobre béns immobles, i per tal d'evitar els importants problemes que en els centres concertats ha originat la seva entrada en vigor, amb la consegüent pèrdua de l'exempció de què gaudien en l'antiga contribució territorial urbana, s'articula una exempció específica per a aquests centres.

A l'impost sobre activitats econòmiques, i per tal de dotar-lo de més flexibilitat, es considera convenient convertir el coeficient d'increment que regula l'article 88 de la vigent Llei reguladora de les hisendes locals, en un coeficient de modificació, de manera que, a través d'aquest, els ajuntaments puguin graduar l'increment o la disminució dels recursos procedents d'aquest impost. Així mateix, es modifica l'anomenat índex de situació, amb la finalitat de disciplinar l'actuació dels ajuntaments, i s'estableixen a aquest efecte dues mesures correctores: limitació del nombre de categories de carrers, que poden establir els municipis atenent la seva població de dret, i limitació del valor de l'índex atribuït a un carrer respecte a l'atribuït a la categoria superior o inferior a aquell.

S'ha de destacar en relació amb aquest impost l'establiment d'un sistema de bonificacions, amb la finalitat abans apuntada en relació amb l'impost sobre societats de fomentar la creació de noves empreses i la generació d'ocupació.

En matèria de taxes, s'introdueixen determinades modificacions en les taxes per serveis prestats pel Consell de Seguretat Nuclear i per serveis sanitaris sobre el trànsit marítim i aeri, es crea una taxa per expedició del títol de tècnic d'empreses i activitats turístiques, i es defineixen a la Llei les característiques bàsiques de la seva regulació.

En el marc de la funció pública, és necessari articular mesures que, a partir de la racionalització i l'ajust de l'estructura de les organitzacions administratives, millorin el rendiment dels recursos humans de l'Administració pública amb el sotmetiment de la seva planificació i gestió en processos dotats de més agilitat i eficàcia, i amb l'optimització dels costos de personal.

A aquesta finalitat responen els plans d'ocupació que es configuren com a instruments essencials per al plantejament global de les polítiques de recursos humans de les diferents organitzacions administratives i que intenten adequar el mercat intern de treball a les necessitats reals de la mateixa Administració amb la finalitat d'incrementar-ne l'eficiència.

En aquest context es regulen noves figures com la reassignació d'efectius i la situació administrativa de l'expectativa de destinació, o la nova modalitat d'excedència forçosa, que combinen les mesures encaminades a situar els efectius de personal disponibles en les àrees o sectors necessitats d'aquests, amb una sèrie de mesures en matèria de retribucions i de provisió de llocs de treball als funcionaris afectats per la reassignació d'efectius, d'acord amb el tradicional principi d'estabilitat en l'ocupació de la funció pública.

Alhora s'estableixen mesures complementàries, com l'excedència voluntària incentivada, la jubilació anticipada incentivada i el cessament progressiu d'activitats, que flexibilitzen el marc jurídic de la funció pública espanyola.

Pel que fa a desocupació, i sense perjudici del compromís del Govern d'aprovar un projecte de llei que consolidi i ordeni de manera coherent la protecció en l'àmbit d'un sistema racional, les reformes que ara es porten a terme tendeixen a compatibilitzar la protecció efectiva amb l'equilibri pressupostari de la important despesa en desocupació, que en termes de participació en el producte interior brut (PIB) ha passat del 2,7 per 100 al 3,5 per 100 en el període 1985-1993. Per a això s'adopten un conjunt de reformes normatives que reforcen els elements configuradors de la situació legal de desocupació davant la qual el règim públic de protecció ha de garantir, en cas de necessitat, una prestació social suficient.

En primer lloc, la involuntarietat en la situació de desocupació s'ha de demostrar mitjançant la recerca activa d'ocupació, l'acceptació de les ofertes adequades que proporciona el servei públic d'ocupació o la participació en accions de formació o reconversió professionals.

El segon element configurador de la protecció per desocupació sobre el qual es pretén actuar consisteix a aproximar la quantia de la prestació als percentatges legalment previstos en relació amb les rendes netes que deixa de percebre el treballador, fins ara fortament distorsionats per l'existència de límits mínims garantits amb independència de la situació, personal o familiar, del treballador i la no-retenció de les aportacions corresponents del treballador a la Seguretat Social.

Finalment, es reordena la protecció per desocupació de nivell assistencial, reconsiderant els requisits exigits per tenir dret al subsidi i revisant, en conseqüència, el concepte de responsabilitats familiars i el nivell de rendes de la unitat familiar, en coherència amb la protecció dispensada mitjançant les prestacions de nivell no contribuïu de la Seguretat Social.

D'una altra banda, i tenint en compte la persistència de conductes socialment insolidàries en el gaudi indegut de prestacions per desocupació, comeses pels mateixos beneficiaris de la protecció i pels empresaris que els contracten irregularment, es modifiquen aquells preceptes, tant de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, com de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social, l'aplicació de les quals ha estat insuficient per corregir conductes sancionables, o bé per la deficient regulació de les obligacions que corresponen als desocupats, o bé per la inadequada tipificació de les infraccions comeses pels empresaris, els treballadors o en connivència entre tots dos, o bé per les dificultats formals que podien impedir una millora del funcionament de la inspecció laboral.

D'altra banda, el Consell Econòmic i Social, en la sessió ordinària del ple d'aquest organisme de 7 d'octubre de 1993, ha aprovat per majoria el dictamen sobre les mesures que en matèria de desocupació conté el títol III de la Llei.

TÍTOL I

Normes tributàries

CAPÍTOL I

Impost sobre la renda de les persones físiques

Article 1. *Incrementos i disminucions de patrimoni.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat u de l'article 44 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost

sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«U. Són increments o disminucions de patrimoni les variacions en el valor del patrimoni del subjecte passiu que es posen de manifest en qualsevol alteració en la composició d'aquell, llevat del que disposen els apartats següents.

No hi estan subjectes els increments nets del patrimoni que es posen de manifest com a conseqüència de transmissions oneroses si el seu import global durant l'any natural no supera les 500.000 pessetes.

Si l'import global a què es refereix el paràgraf anterior procedeix, en tot o en part, de transmissions o reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital social o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva, els increments nets de patrimoni que es posin de manifest com a conseqüència d'aquestes estan subjectes a l'impost.

Queden exceptuats del que disposa el paràgraf tercer de l'apartat u de l'article 44 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, els increments nets de patrimoni procedents de transmissions o reemborsaments realitzats durant els períodes impositius compresos els anys 1994 i 1995 en la mesura que l'import obtingut s'inverteixi, el mateix any, en un pla d'estalvi popular dels que regula l'apartat dos de l'article 37 de la Llei de l'impost. En aquest cas no és aplicable el que disposa l'article 81 de la Llei esmentada.»

CAPÍTOL II

Impost sobre societats

Article 2. *Bonificació en l'impost sobre societats.*

U. Poden gaudir d'una bonificació en la quota íntegra de l'impost sobre societats del 95 per 100 aplicable als períodes impositius que s'iniciïn durant 1994, 1995 i 1996, les societats que es constitueixen entre l'entrada en vigor d'aquesta Llei i el 31 de desembre de 1994.

La bonificació s'aplica exclusivament respecte als rendiments procedents d'explotacions econòmiques.

Dos. Són requisits per gaudir de la bonificació a què es refereix l'apartat anterior:

a) Que la mitjana de plantilla mesurada en persones/any sigui superior a tres treballadors i inferior a 20, en els períodes impositius que s'iniciïn el 1995 i 1996.

Per al període impositiu de 1994, aquesta condició s'exigeix des de la data de constitució de la societat.

b) Que amb anterioritat al 31 de desembre de 1995 es realitzi una inversió en actius fixos nous superior a 15 milions de pessetes. Aquesta inversió, que s'ha d'haver iniciat abans del 31 de desembre de 1994, s'ha de mantenir durant els períodes impositius a què es refereix l'apartat anterior.

c) Que les explotacions econòmiques no s'hagin exercit anteriorment sota cap altra titularitat. S'entén que les explotacions econòmiques s'han exercit anteriorment sota una altra titularitat, entre d'altres, en els supòsits de fusió, escissió o aportació de branques d'activitat.

d) Que les explotacions econòmiques es realitzin en un local o establiment independent.

e) Que la participació dels socis persones físiques sigui superior al 75 per 100 del capital social.

f) Que no hi sigui aplicable el règim de transparència fiscal.

Tres. La base imposable negativa pendent de compensació en l'últim dels períodes impositius, a què es refereix l'apartat u, només és compensable en la part que

excedeix les bases imposables positives que hi hagi en aquests.

No és aplicable a aquesta compensació el límit a què es refereix l'article 18 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Quatre. La bonificació que estableix aquest article és incompatible amb qualsevol altre benefici fiscal, llevat de l'exempció per reinversió a què es refereix l'article 15.8 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i del que preveu l'article 12 del Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

CAPÍTOL III

Impost sobre patrimoni

Article 3. *Béns i drets exempts.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'introdueix un apartat vuitè a l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, del tenor següent:

«Vuitè. U. Els béns i drets de les persones físiques necessaris per a l'exercici de la seva activitat empresarial, sempre que aquesta l'exerceixi de manera habitual, personal i directa el subjecte passiu i constitueixi la seva principal font de renda.

A aquests efectes, el valor dels béns i drets es determina de conformitat amb les regles que estableix l'article 11 d'aquesta Llei, minorat en l'import dels deutes derivats de l'activitat.

Dos. Les participacions en entitats, sempre que es donin les condicions següents:

a) Que l'entitat no tingui com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari.

b) Que, quan l'entitat revesteixi la forma societària, no es donin els supòsits que estableix l'article 52 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

c) Que la participació del subjecte passiu en el capital de l'entitat sigui superior al 20 per 100.

d) Que el subjecte passiu exerceixi efectivament funcions de direcció a l'entitat i percebi per això una remuneració que representi més del 50 per 100 de la totalitat dels seus rendiments empresarials, professionals i de treball personal.

L'exempció només afecta el valor de les participacions, determinat de conformitat amb les regles que estableix l'article 16, u, d'aquesta Llei, en la part que correspon a la proporció que hi ha entre els actius necessaris per a l'exercici de l'activitat empresarial, minorats en l'import dels deutes derivats d'aquesta, i el valor total del patrimoni net de l'entitat.

Tres. S'han de determinar per reglament:

a) Els requisits que han de concórrer perquè sigui aplicable l'exempció quant als béns, drets i deutes necessaris per a l'exercici d'una activitat empresarial.

b) Les condicions que han de reunir les participacions en entitats.»

CAPÍTOL IV

Impost sobre el valor afegit

Article 4. *Modificació de la base imposable.*

U. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat dos de l'article 80 de la Llei 37/1992, de 28 de desem-

bre, de l'impost sobre el valor afegit, queda redactat de la manera següent:

«Dos. Quan per resolució ferma, judicial o administrativa, o d'acord amb el dret o els usos de comerç quedin sense efecte totalment o parcialment les operacions gravades o se n'alteri el preu després del moment en què l'operació s'hagi efectuat, la base imposable s'ha de modificar en la quantia corresponent.

La base imposable també s'ha de modificar en la quantia corresponent si el destinatari de les operacions subjectes a l'impost no ha fet efectiu el pagament de les quotes repercutides i sempre que, amb posterioritat a la meritació de l'operació, hi hagi una declaració judicial de fallida o suspensió de pagaments i ho autoritzi l'Administració tributària, prèvia sol·licitud de l'interessat. En els supòsits de suspensió de pagaments, els efectes d'aquesta modificació s'han de traslladar a l'últim període impositiu de l'any natural en què s'hagi produït la corresponent autorització de l'Administració.

No és procedent la modificació de la base imposable a què es refereix el paràgraf anterior en relació amb els crèdits que gaudeixin de garantia real o estiguin fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca i amb els crèdits entre persones o entitats vinculades definides a l'article 79, apartat cinc, d'aquesta Llei.

En els casos que preveu el segon paràgraf d'aquest apartat, i sense perjudici del que aquest disposa, si el destinatari de les operacions subjectes no té dret a la deducció total o parcial de l'impost, també n'és deutor davant la Hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble.»

Dos. La modificació de la base imposable que preveuen els paràgrafs segon i següents de l'apartat dos de l'article 80 de la vigent Llei de l'impost sobre el valor afegit en la redacció que en fa l'apartat primer d'aquest article, només és aplicable a les operacions respecte a les quals no s'hagi fet efectiu el pagament de l'impost repercutit i la meritació dels quals s'hagi produït a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 5.

L'article 83 queda redactat de la manera següent:

«Article 83. *Base imposable.*

U. Regla general.

En les importacions de béns, la base imposable resulta d'afegir al valor de duana els conceptes següents si no hi estan compresos:

a) Els impostos, drets, exaccions i altres gravàmens que es meritin fora del territori d'aplicació de l'impost, així com els que es meritin amb motiu de la importació, llevat de l'impost sobre el valor afegit.

b) Les despeses accessòries, com les comissions i les despeses d'emballatge, transport i assegurança que es produeixin fins al primer lloc de destinació dels béns a l'interior de la Comunitat.

S'entén per "primer lloc de destinació" el que figura a la carta de port o en qualsevol altre document que empari l'entrada dels béns a l'interior de la Comunitat. Si no hi ha aquesta indicació, es considera que el primer lloc de destinació és aquell en què es produeix la primera desagregació dels béns a l'interior de la Comunitat.

Dos. Regles especials.

1a La base imposable de les reimportacions de béns exportats temporalment fora de la Comunitat per ser objecte de treballs de reparació, transforma-

ció, adaptació o treballs per encàrrec és la contraprestació dels treballs esmentats determinada segons les normes que conté el capítol primer d'aquest títol.

També s'han d'incloure a la base imposable els conceptes a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat anterior si no estan inclosos en la contraprestació definida al paràgraf precedent.

2a La base imposable de les importacions a què es refereix l'article 19, números 1r, 2n i 3r, ha d'incloure l'import de la contraprestació de totes les operacions relatives als corresponents mitjans de transport, efectuades amb anterioritat a aquestes importacions, que s'hagin beneficiat de l'exempció de l'impost.

3a La base imposable dels béns que abandonin el règim de dipòsit diferent del duaner és la següent:

a) Per als béns procedents d'un altre Estat membre o de tercers països, la que resulti d'aplicar, respectivament, les normes de l'article 82 o de l'apartat u d'aquest article o, si s'escau, la que correspongui a l'últim lliurament realitzat en aquest dipòsit.

b) Per als béns procedents de l'interior del país, la que correspongui a l'últim lliurament dels esmentats béns exempt de l'impost.

c) Per als béns resultants de processos d'incorporació o transformació dels béns compresos a les lletres anteriors, la suma de les bases imposables que resultin d'aplicar les regles que contenen les lletres esmentades.

d) En tots els casos, ha d'incloure l'import de les contraprestacions corresponents als serveis exempts de l'impost prestats després de la importació, adquisició intracomunitària o, si s'escau, últim lliurament dels béns.

e) En tots els supòsits d'abandonament del règim de dipòsit diferent dels duaners, sigui per importació de béns o per operació assimilada a la importació de béns, s'ha d'integrar a la base imposable de l'impost especial exigible per l'abandonament d'aquest règim.

4a La base imposable de les altres operacions a què es refereix l'article 19, número 5è, d'aquesta Llei, és la suma de les contraprestacions de l'últim lliurament o adquisició intracomunitària de béns i dels serveis prestats després del lliurament o adquisició, exempts tots aquests de l'impost, determinades de conformitat amb el que disposen els capítols primer i segon d'aquest article.

5a En les importacions de productes informàtics normalitzats, la base imposable és la corresponent al suport i als programes o informacions incorporats a aquest.

Tres. Les normes que conté l'article 80 d'aquesta Llei també són aplicables, quan sigui procedent, a la determinació de la base imposable de les importacions.

Quatre. Quan els elements determinants de la base imposable s'hagin fixat en una moneda o divisa diferents de les espanyoles, el tipus de canvi s'ha de determinar d'acord amb les disposicions comunitàries en vigor per calcular el valor de duana.»

Article 6.

Es modifica el text de l'article 84 de la Llei 37/1992, la redacció definitiva del qual és la següent:

«Article 84. *Subjectes passius.*

U. Són subjectes passius de l'impost:

1r Les persones físiques o jurídiques que tenen la condició d'empresaris o professionals i realitzen

els lliuraments de béns o presten els serveis subjectes a l'impost, llevat del que disposa disposat el número següent.

2n Els empresaris o professionals per als quals es realitzen les operacions subjectes a gravamen en els supòsits que s'indiquen a continuació:

a) Quan aquestes les efectuïn persones o entitats no establertes en el territori d'aplicació de l'impost.

No obstant això, el que disposa la lletra a) no s'aplica en els casos següents:

a') Quan el destinatari no estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost i se li prestin serveis diferents dels compresos als articles 70, apartat u, número 5è, 72, 73 i 74 d'aquesta Llei.

b') Quan es tracti dels lliuraments de béns a què es refereix l'article 68, apartats tres i cinc, d'aquesta Llei.

b) Quan es tracti de lliuraments a fabricants d'objectes de metalls preciosos de materials d'or fi, de llei superior a 995 mil·lèsimes, o d'or aliat, de llei superior a 750 mil·lèsimes, en les formes indicades a l'article 21, lletres a) i b), de la Llei 17/1985, d'1 de juliol, de regulació de la fabricació, tràfic i comercialització d'objectes elaborats amb metalls preciosos.

3r Les persones jurídiques que no actuen com a empresaris o professionals si són destinatàries dels lliuraments subsegüents a les adquisicions intracomunitàries a què es refereix l'article 26, apartat tres, d'aquesta Llei.

Dos. Als efectes del que disposa aquesta Llei, es consideren establerts en el territori d'aplicació de l'impost els subjectes passius que hi tenen la seu de la seva activitat econòmica, un establiment permanent o el domicili fiscal, encara que no realitzin les operacions subjectes a l'impost des d'aquest establiment.

Tres. Tenen la consideració de subjectes passius les herències jacents, comunitats de béns i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, si realitzen operacions subjectes a l'impost.»

CAPÍTOL V

Tributs locals

Article 7. *Exempció en l'impost sobre béns immobles corresponent als centres concertats.*

1. Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'afegeix un paràgraf l) a l'article 64 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«l) Els centres docents privats acollits al règim de concerts educatius, mentre mantinguin la condició de centres totalment o parcialment concertats.»

2. De conformitat amb el que preveu l'article 9.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, l'exempció que estableix l'apartat anterior ha de ser compensada als ajuntaments en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 8. Modificacions en l'impost sobre activitats econòmiques.

U. Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'introdueixen les modificacions següents en el règim legal de l'impost sobre activitats econòmiques:

1. Es modifica l'article 88 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«Article 88.

Els ajuntaments poden modificar les quotes mínimes fixades en les tarifes de l'impost, mitjançant l'aplicació sobre aquestes d'un coeficient únic per a totes les activitats exercides en els seus respectius termes municipals, d'acord amb el quadre següent:

Municipis amb població de dret	Coeficient:	
	Màxim	Mínim
De 5.000 habitants	1,4	0,8
De 5.001 a 20.000 habitants	1,6	0,8
De 20.001 a 50.000 habitants	1,7	0,8
De 50.001 a 100.000 habitants	1,8	0,8
Superior a 100.000 habitants	2	0,8.»

2. Es modifica l'article 89 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«Article 89. A més del coeficient que regula l'article anterior, els ajuntaments poden establir sobre les quotes mínimes o, si s'escau, sobre les quotes modificades per l'aplicació d'aquest coeficient, una escala d'índexs que ponderi la situació física del local dins de cada terme municipal, atenent la categoria del carrer en què radiqui. L'índex mínim d'aquesta escala no pot ser inferior a 0,5 i el màxim no pot excedir els dos.

Als efectes de la fixació de l'índex de situació, el nombre de categories de carrers que ha d'establir cada municipi, segons la seva població, és el següent:

Municipis amb població	Índex:	
	Màxim	Mínim
Superior a 500.000 habitants	9	6
Entre 100.001 i 500.000 habitants	8	5
Entre 50.001 i 100.000 habitants	7	4
Entre 10.000 i 50.000 habitants	6	4
Inferior a 10.000 habitants	5	2

En els municipis amb una població inferior a 1.000 habitants en els quals no sigui possible distingir-hi més d'una categoria de carrer, no s'hi pot establir l'índex de situació.

La diferència del valor de l'índex atribuït a un carrer respecte a l'atribuït a la categoria superior o inferior no pot ser inferior a 0,10.»

3. Es modifica l'apartat 3 de l'article 86, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«3. No obstant el que disposa l'article 92.2 d'aquesta Llei, la gestió tributària de les quotes provincials i nacionals que fixin les tarifes de l'impost correspon a l'Administració tributària de l'Estat,

sense perjudici de les fórmules de col·laboració que, en relació amb aquesta gestió, es puguin establir amb altres entitats. Sobre aquestes quotes provincials i nacionals no es poden establir el coeficient ni l'índex de situació, ni el recàrrec provincial, regulats en els articles 88, 89 i 124 de la Llei, respectivament.»

4. S'afegeix un apartat 3 a l'article 83 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«3. Els subjectes passius que iniciïn l'exercici d'activitats empresarials classificades a la secció 1a de les tarifes de l'impost, si el nombre d'empleats afectes a l'activitat de què es tracta no excedeix els vint, gaudeixen d'una bonificació en la quota d'acord amb el quadre següent:

Període màxim	Percentatge de bonificació
Primer any	75
Segon any	50
Tercer any	25
Quart any	tributació plena

La bonificació a què es refereix el paràgraf anterior assoleix la quota tributària integrada per la quota de tarifa modificada, si s'escau, per aplicació del coeficient i de l'índex de situació que preveuen els articles 88 i 89 d'aquesta Llei, respectivament.

En el cas de quotes bonificades, el recàrrec provincial previst a l'article 124 d'aquesta Llei s'ha d'aplicar sobre la quota de tarifa reduïda per efecte de la bonificació.

La bonificació que estableix aquest apartat és de naturalesa reglada i s'ha de sol·licitar, i ha de ser concedida expressament als subjectes passius que reuneixin les condicions requerides, i prèvia sol·licitud d'aquests:

a) Si es tracta de quotes de caràcter municipal, per l'ajuntament respectiu o per l'entitat que, en lloc d'aquell, exerceix les funcions de gestió tributària de l'impost en el municipi.

b) Si es tracta de quotes de caràcter provincial o nacional, l'Administració tributària de l'Estat.

En relació amb la bonificació que estableix aquest punt, no és aplicable, en cap cas, el que preveu l'article 92 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.»

5. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article 90 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«Així mateix, i en el cas de baixa per cessament en l'exercici de l'activitat, les quotes són prorratejables per trimestres naturals, exclos aquell en el qual es produeixi el dit cessament. Amb aquesta finalitat els subjectes passius poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als trimestres naturals en els quals no s'hagi exercit l'activitat.»

6. Es modifica l'article 92 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«Article 92.

1. La formació de la matrícula de l'impost, la qualificació de les activitats econòmiques, l'asseynalament de les quotes corresponents i, en gene-

ral, la gestió censal del tribut l'ha de portar a terme l'Administració tributària de l'Estat.

Sense perjudici d'això, la notificació d'aquests actes pot ser practicada pels ajuntaments o per l'Administració de l'Estat, juntament amb la notificació de les liquidacions conduents a la determinació dels deutes tributaris.

Si es tracta de quotes municipals, les funcions a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat poden ser delegades en els ajuntaments, diputacions provincials, cabildos o consells insulars i comunitats autònomes que ho sol·licitin, en els termes que s'estableixin per reglament.

2. La liquidació i recaptació, així com la revisió dels actes dictats en la via de gestió tributària d'aquest impost l'han de portar a terme els ajuntaments i comprèn les funcions de concessió i denegació d'exempcions, realització de les liquidacions conduents a la determinació dels deutes tributaris, emissió dels instruments de cobrament, resolució dels expedients de devolució d'ingressos indeguts, resolució dels recursos que s'interposin contra els actes i actuacions per a la informació i assistència al contribuent referides a les matèries compreses en aquest paràgraf.

La concessió i denegació d'exempcions requereixen, en tot cas, l'informe tècnic previ de l'òrgan competent de l'Administració tributària de l'Estat, amb posterior trasllat a aquest de la resolució que s'adopti. El dit informe tècnic no és necessari si la gestió censal de l'impost s'exerceix per delegació d'acord amb el que preveu el paràgraf tercer de l'apartat anterior.

3. La inspecció d'aquest impost, l'han de portar a terme els òrgans competents de l'Administració tributària de l'Estat, sense perjudici de les delegacions que es puguin fer als ajuntaments, diputacions provincials, cabildos o consells insulars i comunitats autònomes que ho sol·licitin, i de les fórmules de col·laboració que es puguin establir amb aquestes entitats, tot això en els termes que disposi el ministre d'Economia i Hisenda.

4. En tot cas el coneixement de les reclamacions que s'interposin contra els actes de gestió censal dictats per l'Administració tributària de l'Estat a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat 1 d'aquest article, així com els actes de la mateixa naturalesa dictats en virtut de la delegació que preveu el paràgraf tercer del mateix apartat, correspon als tribunals economicoadministratius de l'Estat.

De la mateixa manera, correspon als tribunals economicoadministratius el coneixement de les reclamacions que s'interposin contra els actes dictats en virtut de la delegació que preveu l'apartat 3 d'aquest article que suposin la inclusió, exclusió o alteració de les dades que contenen els censos de l'impost.»

Dos. Amb efectes exclusius per a l'exercici de 1994, els ajuntaments i diputacions provincials que decideixin modificar les ordenances fiscals reguladores del coeficient, de l'índex de situació i del recàrrec provincial establerts, respectivament, en els articles 88, 89 i 124 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la finalitat d'adaptar-les a les prescripcions que contenen els apartats anteriors d'aquest article, han d'aprovar el text definitiu de les noves ordenances fiscals i publicar-les en el butlletí oficial corresponent, tot això d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 39/1988, abans de l'1 d'abril de 1994.

Tres. S'afegeix un apartat 5 a l'article 124 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«5. L'Estat, a instància de les administracions públiques creditores, pot retenir amb càrrec a la participació dels municipis en els tributs de l'Estat les quantitats necessàries per satisfer els deutes fermes que aquests hagin contret amb les diputacions provincials, cabildos i consells insulars, comunitats autònomes uniprovincials per compte del recàrrec provincial de l'impost sobre activitats econòmiques, quan la seva recaptació no s'hagi lliurat en la forma prevista per reglament.

A aquests efectes, s'entén que el deute és ferm si consta la certificació acreditativa de la seva quantia expedida per l'interventor local corresponent a petició d'una part interessada.

Els imports retinguts els ha de lliurar l'Estat a l'Administració pública respectiva dins el mes següent a aquell en què s'hagin realitzat les retencions.

Els imports no poden excedir, en el seu conjunt, i com a màxim, el percentatge que cada any estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat per a les compensacions dels deutes dels municipis.»

Article 9. *Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.*

Es modifica l'apartat 6 de l'article 108 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«6. En els supòsits d'expropiació forçosa, el quadre de percentatges anuals, que conté l'apartat 2 d'aquest article, s'ha d'aplicar sobre la part del preu just que correspongui al valor del terreny, llevat que el valor cadastral assignat a aquest terreny sigui inferior, cas en què preval aquest últim sobre el preu just.»

CAPÍTOL VI

Taxes

Article 10. *Taxa per serveis prestats pel Consell de Seguretat Nuclear.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els apartats 3, 4 i 5, d), de l'article 10 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, del Consell de Seguretat Nuclear, queden redactats de la manera següent:

1. S'afegeix a l'apartat 3 de l'article 10 un últim paràgraf:

«Per serveis d'inspecció i control s'entenen els realitzats alternativament, o bé per la visita girada a la instal·lació o sobre l'activitat per la corresponent inspecció o bé mitjançant la realització d'activitats de seguiment, anàlisi i avaluació en relació amb la documentació facilitada pel subjecte passiu.»

2. Apartat 4.

«És subjecte passiu de la taxa la persona natural o jurídica que sol·licita qualsevol de les autoritzacions, permisos o llicències a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article, o que és titular de les instal·lacions o activitats sobre les quals es porten a efecte els serveis d'inspecció o control.»

3. S'afegeix al final de la lletra d) de l'apartat 5 el paràgraf següent:

«Quan els serveis d'inspecció i control siguin prestats sobre instal·lacions de raigs X amb fins de diagnòstic mèdic ha de quedar gravat cada un dels

serveis amb una quota fixa de quinze mil pessetes, que es merita en iniciar-se la prestació dels serveis, i que ha de liquidar el Consell de Seguretat Nuclear.»

Article 11. Taxes per serveis sanitaris sobre el trànsit marítim i aeri.

Les taxes per serveis sanitaris sobre el trànsit marítim i aeri que regula el Decret 474/1960, de 10 de març, són aplicables obligatòriament a tots els productes d'origen animal considerats en aquesta norma si provenen d'un país tercer que no pertany a la Comunitat Europea.

Article 12. Taxa per expedició del títol de tècnic d'empreses i activitats turístiques.

U. Es crea la taxa per expedició del títol de tècnic d'empreses i activitats turístiques.

Dos. La taxa que regula aquest article es regeix per aquesta llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Tres. Constitueix el fet imposable de la taxa l'expedició del títol oficial de tècnic d'empreses i activitats turístiques pel Ministeri de Comerç i Turisme.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa els qui sol·licitin l'expedició del títol a què es refereix el número anterior.

Cinc. La quantia exigible és de cinc mil cent pessetes, i l'import pot ser actualitzat per reial decret, d'acord amb les previsions de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Sis. La gestió de la taxa, l'efectua el Ministeri de Comerç i Turisme.

Article 13. Taxes aplicables per la realització d'activitats o prestació de serveis per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

U. El Govern pot acordar l'aplicació i desplegar la regulació de les taxes aplicables per la realització d'activitats o prestació de serveis per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, d'acord amb el que estableix aquest article.

Dos. Els fets imposables de les taxes a què es refereix aquest article poden consistir en:

- a) Registres de fullets informatius en les diferents modalitats.
- b) Inscripcions en els registres oficials de la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'entitats o institucions, incloses les dels actes posteriors a la inscripció inicial.
- c) Tramitació de les sol·licituds d'autorització d'ofertes públiques d'adquisició de valors.
- d) Supervisió, inspecció, investigació, comprovació o reconeixement de determinats subjectes, entitats o institucions.
- e) L'expedició de certificats o documents a instància de part.

Tres. Són subjectes passius de les taxes les persones a les quals afectin o beneficiïn la realització d'activitats o prestació de serveis per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Quatre. La base imposable de les taxes es pot establir en funció d'algun dels paràmetres següents.

- a) Valor nominal, valor efectiu o valoració segons paràmetres objectius com el de cotització en un mercat secundari, de les operacions que siguin objecte de verificació, inscripció o autorització per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- b) Capital social, patrimoni, actiu o recursos propis de les persones, entitats o institucions que siguin objecte d'inscripció en els registres a càrrec de la Comissió Naci-

onal del Mercat de Valors, o de supervisió o inspecció per part d'aquesta.

c) L'import efectiu o nominal de les operacions de transmissió de la propietat de valors negociables realitzades en mercats secundaris.

d) El nombre de contractes de futurs o opcions negociats en el mercat corresponent.

e) Els saldos de valors per compte propi o de tercers en entitats que portin o participin en la tenidoria de registres comptables representats per mitjà d'anotacions en compte.

Cinc. Els tipus o, si s'escau, les quotes de quantia fixa poden ser establertes pel Govern tenint en compte el que disposen els articles 19 i 20 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Sis. Es pot establir que la meritació de les taxes es produeixi en el moment de realitzar-se l'activitat o servei per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, o amb caràcter periòdic, segons resulti de la seva respectiva naturalesa.

Set. Es modifica la redacció de l'article 24, paràgraf segon, lletra b), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, de la manera següent:

«b) Les taxes que percebi per la realització de les seves activitats o la prestació dels seus serveis.»

Vuit. L'administració, liquidació, notificació i recaptació en període voluntari de les taxes correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. La recaptació en la via executiva és competència dels òrgans de recaptació de la Hisenda pública.

Nou. L'import del que es recapta per aquestes taxes forma part del pressupost d'ingressos de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Deu. Mentre el Govern no dicti les normes previstes en aquest article, segueix sent aplicable el que preveu l'annex de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

TÍTOL II

Normes de funció pública

Article 14. Preceptes bàsics.

Es fa una nova redacció de l'article 1.3 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública:

«3. Es consideren bases del règim estatutari dels funcionaris públics, dictades a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, i en conseqüència aplicables al personal de totes les administracions públiques, els preceptes següents: articles: 3.2, e) i f); 6; 7; 8; 11; 12; 13.2, 3 i 4; 14.4 i 5; 16; 17; 18.1 a 5; 19.1 i 3; 20.1, a), b) paràgraf primer, c), e) i g) en els paràgrafs primer a quart, 2 i 3; 21; 22.1 llevat dels dos últims paràgrafs; 23; 24; 25; 26; 29, llevat de l'últim paràgraf dels seus apartats 5, 6 i 7; 31; 32; 33; disposicions addicionals tercera, 2 i 3, quarta, dotzena i quinzena; disposicions transitòries segona, vuitena i novena.»

Article 15. Plans d'ocupació i oferta d'ocupació pública.

Es fa una nova redacció de l'article 18 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública:

«1. Les administracions públiques poden elaborar plans d'ocupació, referits tant a personal funcionari com laboral, que han de contenir de manera conjunta les actuacions a desenvolupar per a l'òp-

tima utilització dels recursos humans en l'àmbit al qual afectin, dins els límits pressupostaris i d'acord amb les directrius de política de personal.

Les actuacions previstes per al personal laboral en els plans d'ocupació s'han de dur a terme de conformitat amb la normativa específica de l'ordenament jurídic laboral.

2. Els plans d'ocupació poden contenir les previsions i mesures següents:

- a) Previsions sobre modificació d'estructures organitzatives i de llocs de treball.
- b) Suspensió d'incorporacions de personal extern a l'àmbit afectat, tant les derivades d'oferta d'ocupació com de processos de mobilitat.
- c) Reassignació d'efectius de personal.
- d) Establiment de cursos de formació i capacita-ció.
- e) Autorització de concursos de provisió de llocs limitats al personal dels àmbits que es determinin.
- f) Mesures específiques de promoció interna.
- g) Prestació de serveis a temps parcial.
- h) Necessitats addicionals de recursos humans que s'han d'integrar, si s'escau, a l'oferta d'ocupació pública.
- i) Altres mesures que siguin procedents en rela-ció amb els objectius del pla d'ocupació.

Les memòries justificatives dels plans d'ocupa-ció han de contenir les referències temporals que siguin procedents, respecte a les previsions i mesu-res establertes en aquests.

3. El personal afectat per un pla d'ocupació pot ser reassignat a altres administracions públiques en els termes que estableixin els convenis que, a aquest efecte, es puguin subscriure entre aquestes.

4. Les necessitats de recursos humans amb assignació pressupostària que no puguin ser cober-tes amb els efectius de personal existents han de ser objecte d'oferta d'ocupació pública.

5. Els tribunals o les comissions de selecció no poden declarar que han superat els processos selec-tius un nombre superior d'aspirants al de places convocades. Qualsevol proposta que contravingui al que s'ha establert anteriorment és nul·la de ple dret.

6. En l'àmbit de l'Administració General de l'Es-tat els plans d'ocupació poden afectar un o diversos ministeris, organismes o àrees administratives concretes i han de ser aprovats pel Ministeri per a les Administracions Públiques, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia i Hisenda.

La iniciativa per a la seva elaboració correspon al ministeri o organisme afectat o, conjuntament, als ministeris per a les Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda.

L'oferta d'ocupació pública l'ha d'aprovar el Govern a proposta del Ministeri per a les Adminis-tracions Públiques.»

Article 16. *Reassignació d'efectius.*

S'afegeix un nou apartat g) a l'article 20.1 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública.

«g) Els funcionaris el lloc dels quals sigui objecte de supressió, com a conseqüència d'un pla d'ocupa-ció, poden ser destinats a un altre lloc de treball pel procediment de reassignació d'efectius.

La reassignació d'efectius com a conseqüència d'un pla d'ocupació s'ha d'efectuar aplicant criteris objectius relacionats amb les aptituds, formació,

experiència i antiguitat que s'han de concretar en el mateix pla.

L'adscripció al lloc adjudicat per reassignació té caràcter definitiu.

El funcionari que, com a conseqüència de la reassignació d'efectius en el marc d'un pla d'ocupa-ció, ha de modificar el lloc de residència té dret a les indemnitzacions que per aquest concepte estableix l'Administració pública a la qual pertany. Els matei-xos drets s'han de reconèixer als funcionaris en excedència forçosa als quals s'assigni una destina-ció en el marc del pla esmentat.

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la indemnització consisteix en l'abonament de les despeses de viatge, incloses les de la família, una indemnització de tres dietes pel titular i cada mem-bre de la família que efectivament es traslladi i el pagament de les despeses de transport de mobiliari i béns, així com una indemnització de tres mensualitats de la totalitat de les seves retribucions, excepte el complement de productivitat, si es produeix un canvi de província o illa. Tot això, sense perjudici d'altres ajudes que el mateix pla d'ocupació pot establir.

En aquest àmbit, la reassignació d'efectius s'ha de produir en tres fases:

1a La reassignació d'efectius l'ha d'efectuar el ministeri on estigui destinat el funcionari, en l'àmbit d'aquest i dels organismes adscrits, en el termini màxim de sis mesos comptats a partir de la supres-sió del lloc. Té caràcter obligatori per a llocs en el mateix municipi i voluntari per a llocs que radiquin en un municipi diferent, que han de ser en els dos casos de característiques, funcions i retribucions similars. Durant aquesta fase s'han de percebre les retribucions del lloc de treball que s'ocupava.

2a Si en la fase de reassignació ministerial els funcionaris no obtenen cap lloc en el ministeri on estaven destinats, poden ser reassignats pel Minis-teri per a les Administracions Públiques, en el ter-mini màxim de tres mesos, a llocs d'altres ministeris i els seus organismes adscrits, en les condicions anteriors, amb la percepció durant aquesta segona fase de les retribucions del lloc de treball que ocupa-ven.

Durant aquestes dues fases es poden encoman-ar als funcionaris afectats tasques adequades al seu cos o escala de pertinença.

3a Els funcionaris que, després de les fases de reassignació d'efectius anteriors, no hagin obtingut un lloc, s'han d'adscriure al Ministeri per a les Admi-nistracions Públiques, a través de relacions especifi-ques de llocs en reassignació, en la situació d'expectativa de destinació definida a l'article 29.5 d'aquesta Llei i poden ser reassignats per aquest a llocs de característiques similars d'altres ministeris i els seus organismes adscrits, amb caràcter obligatori quan estiguin situats a la mateixa província i amb caràcter voluntari quan radiquin en una província diferent.

La reassignació d'efectius com a conseqüència d'un pla d'ocupació a les altres administracions públiques s'ha d'efectuar garantint els criteris abans exposats sobre terminis, retribucions, mobilitat i situacions administratives.»

Article 17. *Modificació del sistema de promoció interna.*

S'afegeixen dos nous paràgrafs a l'article 22.1 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública:

«A proposta del ministeri o organisme al qual estiguin destinats, els aspirants aprovats en el torn

de promoció interna poden sol·licitar que se'ls adju-
diqui una destinació, dins d'aquest, en el lloc que
ocupaven o en altres llocs vacants dotats pressupo-
sitàriament que hi hagi al municipi, sempre que siguin
de cobertura necessària i es compleixin els requisits
que estableix la relació de llocs de treball. En aquest
cas, queden exclosos del sistema d'adjudicació de
destinacions per l'ordre de puntuació obtingut en el
procés selectiu.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplica-
ble als funcionaris dels cossos de seguretat de l'Es-
tat.»

Article 18. *Situacions dels funcionaris.*

Es fa una nova redacció de l'article 29.1 de la Llei
30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció
pública:

«1. Queden suprimides les situacions adminis-
tratives d'excedència especial i de supernumerari, i
es creen la de serveis especials, l'excedència per a la
cura de fills, l'expectativa de destinació, l'excedèn-
cia voluntària incentivada i la modalitat d'excedèn-
cia forçosa aplicable als funcionaris declarats en
expectativa de destinació.»

Article 19. *Modificació del termini màxim de deu anys de l'excedència voluntària per interès particular.*

Es fa una nova redacció de l'article 29.3 c) de la Llei
30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció
pública:

«c) També es pot concedir l'excedència voluntà-
ria als funcionaris si ho sol·liciten per interès particu-
lar.

Per sol·licitar passar a la situació que preveu
aquesta lletra c), és necessari haver prestat serveis
efectius a qualsevol de les administracions públi-
ques durant els cinc anys immediatament anteriors i
no s'hi pot romandre menys de dos anys continuats,
ni més del nombre d'anys equivalent als que el fun-
cionari acreditat haver prestat en qualsevol de les
administracions públiques, amb un màxim de
quinze.

La falta de petició de reingrés al servei actiu dins
el període de durada de l'excedència voluntària per
interès particular comporta la pèrdua de la condició
de funcionari.

Els funcionaris excedents no meriten retribu-
cions, ni els és computable el temps que hagin romàs
en aquesta situació als efectes d'ascensos, triennis i
drets passius.»

Article 20. *Excedència voluntària per agrupació familiar.*

S'intercala entre els dos últims paràgrafs de la nova
lletra c) de l'article 29.3 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de
mesures per a la reforma de la funció pública, una nova
lletra, amb la redacció següent:

«d) Es pot concedir l'excedència voluntària per
agrupació familiar, amb una durada mínima de dos
anys i màxima de quinze, als funcionaris el cònjuge
dels quals resideixi en un altre municipi pel fet d'ha-
ver obtingut i d'estar ocupant un lloc de treball de
caràcter definitiu com a funcionari de carrera o com
a laboral a qualsevol Administració pública, organís-
mes autònoms, entitat gestora de la Seguretat
Social, així com en òrgans constitucionals o del
poder judicial.»

Article 21. *Situacions dels funcionaris.*

Es fa una nova redacció de l'article 29.2 e) de la Llei
30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la
funció pública:

«e) Quan siguin adscrits als serveis del Tribunal
Constitucional o del Defensor del Poble o destinats
al Tribunal de Comptes en els termes que preveu
l'article 93.3 de la Llei 7/1988, de 5 d'abril.»

Article 22. *Situació administrativa d'expectativa de des- tinació.*

S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 29 de la Llei
30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció
pública:

«5. Expectativa de destinació.

Els funcionaris en expectativa de destinació han
de percebre les retribucions bàsiques, el comple-
ment de destinació del grau personal que els corres-
pongui i el 50 per 100 del complement específic del
lloc que ocupaven en passar a aquesta situació.

Aquests funcionaris estan obligats a:

1r Acceptar les destinacions en llocs de carac-
terístiques similars a les que ocupaven que se'ls ofe-
reixin a la província on estaven destinats.

2n Participar en els concursos per a llocs ade-
quats al seu cos, escala o categoria, situats a la pro-
víncia on estaven destinats.

3r Participar en els cursos de capacitació a què
se'ls convoqui.

El període màxim de durada de la situació d'ex-
pectativa de destinació és d'un any, transcorregut el
qual es passa a la situació d'excedència forçosa.

Als altres efectes, aquesta situació s'equipara a
la de servei actiu.

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat,
correspon al Ministeri per a les Administracions
Públiques efectuar la declaració i el cessament en
aquesta situació administrativa i la gestió del perso-
nal afectat per aquesta.»

Article 23. *Nova modalitat d'excedència forçosa.*

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 29 de la Llei
30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció
pública:

«6. Excedència forçosa aplicable a funcionaris
en expectativa de destinació.

Els funcionaris declarats en expectativa de desti-
nació passen a la situació d'excedència forçosa, amb
les peculiaritats que estableix aquest apartat, per les
causes següents:

a) El transcurs del període màxim fixat per a
aquesta.

b) L'incompliment de les obligacions que deter-
mina el paràgraf segon de l'apartat 5 d'aquest arti-
cle.

Els qui estiguin en aquesta modalitat d'excedèn-
cia forçosa tenen dret a percebre les retribucions
bàsiques i, si s'escau, les prestacions familiars per
fill a càrrec.

Aquests funcionaris estan obligats a participar
en els concursos convocats a llocs adequats al seu
cos, escala o categoria que els siguin notificats, i
també a acceptar les destinacions que se'ls assenya-
lin en llocs de característiques similars i a participar
en els cursos de capacitació que se'ls ofereixin.

No poden ocupar llocs de treball en el sector públic sota cap tipus de relació funcional o contractual, sigui de naturalesa laboral o administrativa. Si obtenen un lloc de treball en aquest sector, passen a la situació d'excedència voluntària que regula l'apartat 3.a) d'aquest article.

Han de passar a la situació d'excedència voluntària per interès particular quan incompleixin les obligacions a què es refereix aquest apartat.

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, correspon al Ministeri per a les Administracions Públiques acordar la declaració d'aquesta modalitat d'excedència forçosa i el fet de passar a l'excedència voluntària d'aquests excedents forçosos, així com a la gestió del personal afectat.»

Article 24. *Excedència voluntària incentivada.*

S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 29 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública:

«7. Excedència voluntària incentivada.

Els funcionaris afectats per un procés de reassignació d'efectius que estiguin en alguna de les dues primeres fases a què fa referència l'article 20.1.g) d'aquesta Llei poden ser declarats, a la sol·licitud seva, en situació d'excedència voluntària incentivada.

Els qui estiguin en les situacions d'expectativa de destinació o d'excedència forçosa com a conseqüència de l'aplicació d'un pla d'ocupació tenen dret a passar, a sol·licitud seva, a aquesta situació.

L'excedència voluntària incentivada té una durada de cinc anys i impedeix ocupar llocs de treball en el sector públic sota cap tipus de relació funcional o contractual, sigui de naturalesa laboral o administrativa. Una vegada finalitzat el termini assenyalat, es passa automàticament, si no se sol·licita el reingrés, a la situació d'excedència voluntària per interès particular.

Els qui passen a la situació d'excedència voluntària incentivada tenen dret a una mensualitat de les retribucions de caràcter periòdic, excloses les pagues extraordinàries i el complement de productivitat, meritades a l'últim lloc de treball ocupat, per cada any complet de serveis efectius i amb un màxim de dotze mensualitats.

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, correspon al Ministeri per a les Administracions Públiques acordar passar a la situació d'excedència voluntària incentivada.»

Article 25. *Reingrés al servei actiu dels qui no tenen reserva de plaça i destinació.*

Es fa una nova redacció de l'article 29 bis, apartat 2, de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública:

«2. Així mateix, el reingrés es pot efectuar per adscripció a un lloc amb caràcter provisional, condicionat a les necessitats del servei i sempre que es reunixin els requisits per ocupar el lloc.»

Article 26. *Cessament progressiu d'activitats.*

S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 30 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública:

«4. Els funcionaris als quals els faltin menys de cinc anys per complir l'edat de jubilació forçosa, que estableix l'article 33 d'aquesta Llei, poden obtenir, a

sol·licitud seva, la reducció de la jornada laboral fins a un mig, amb la reducció de retribucions que es determini per reglament, sempre que les necessitats del servei ho permetin.

Aquesta reducció de jornada, la poden sol·licitar i obtenir, de manera temporal, els funcionaris que la requereixin en processos de recuperació per raó de malaltia, sempre que les necessitats del servei ho permetin.»

Article 27. *Jubilació anticipada incentivada.*

S'afegeix un nou article 34 a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública:

«Article 34.

1. Els funcionaris afectats per un procés de reassignació d'efectius que estiguin en les situacions d'expectativa de destinació o d'excedència forçosa, com a conseqüència d'un pla d'ocupació, poden sol·licitar la jubilació voluntària anticipada, en les condicions establertes en el règim de Seguretat Social en què estiguin enquadrats, sempre que tinguin complerts seixanta anys d'edat, acreditin, almenys, trenta anys de serveis i reunixin els requisits exigits en aquest règim.

2. Els funcionaris que s'acullin a aquesta jubilació tenen dret a percebre, una sola vegada, una indemnització la quantia de la qual ha de fixar el Govern segons l'edat i les retribucions íntegres corresponents a l'última mensualitat completa meritada, amb exclusió, si s'escau, del complement específic i de la productivitat, referida a dotze mensualitats.

3. Correspon al Ministeri per a les Administracions Públiques acordar la jubilació voluntària incentivada.»

Article 28. *Funcionaris docents.*

S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 1 de la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública:

«Tampoc són aplicables a aquests funcionaris els apartats 1, 2, 3 i 6 de l'article 18; l'apartat 1.g) de l'article 20; els dos últims paràgrafs de l'apartat 1 de l'article 22; l'apartat 1 pel que fa a la situació d'expectativa de destinació, i els apartats 5, 6 i 7 de l'article 29, i l'article 34. A les matèries objecte d'aquests articles hi són aplicables les normes específiques dictades a l'empara de l'apartat 2 de l'article 1 d'aquesta Llei i del que disposen els altres apartats d'aquesta disposició addicional. Per a l'elaboració d'aquestes normes específiques s'han de tenir en compte els criteris que estableix amb caràcter general aquesta Llei.»

Article 29. *Funcionaris adscrits al Tribunal de Comptes.*

Es fa una nova redacció de l'article 93.3 i 4 de la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes, que queda redactat de la manera següent:

«3. La situació administrativa dels funcionaris compresos en el paràgraf anterior és la de serveis especials si accedeixen al Tribunal de Comptes pel procediment de lliure designació i la de servei actiu amb destinació al Tribunal de Comptes si hi accedeixen mitjançant concurs.

4. Els funcionaris que pertanyen als cossos de lletrats i auditors del Tribunal de Comptes, i al cos de comptadors diplomats del mateix cos, tenen dret en l'àmbit general de les administracions públiques a la mobilitat funcional que estableix l'article 17 de la

Llei 30/1984, de 2 d'agost, i queden equiparats a aquests efectes al personal funcionari esmentat a l'article 1.1 de la Llei esmentada.»

TÍTOL III

Mesures de reforma en matèria laboral

CAPÍTOL I

Protecció per desocupació

Article 30. *Acció protectora.*

Es fa una nova redacció de l'article 4.1. U.b) de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«b) Abonament de l'aportació de l'empresa corresponent a les cotitzacions a la Seguretat Social durant la percepció de les prestacions per desocupació, llevat dels supòsits previstos a l'article 12.2, així com del complement de l'aportació del treballador en els termes que preveu l'article 12.4 d'aquesta Llei.»

Article 31. *Situació legal de desocupació.*

Es fa una nova redacció de l'article 6.1. U.g) de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«g) Per resolució de la relació laboral, durant el període de prova, a instància de l'empresari, sempre que l'extinció de la relació laboral anterior s'hagi produït a causa d'algun dels supòsits que preveu aquest número, o hagi transcorregut un termini de tres mesos des de l'extinció o des de la sentència que va declarar l'acomiadament procedent.»

Article 32. *Quantia de la prestació.*

Es fa una nova redacció de l'article 9.3 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«3. La quantia de la prestació no ha de ser superior al 170 per 100 del salari mínim interprofessional, excepte si el treballador té fills a càrrec, cas en què la quantia màxima es pot elevar per reglament, en funció del nombre de fills, fins al 220 per 100 del salari esmentat. El límit mínim de la prestació és el 100 per 100 o el 75 per 100 del salari mínim interprofessional, segons si el treballador té o no, respectivament, fills a càrrec. En cas de desocupació per pèrdua d'ocupació a temps parcial, les quanties mínima i màxima es determinen tenint en compte el salari mínim interprofessional que correspongui al treballador en funció de les hores treballades.

Als efectes del que preveu aquest número, s'ha de tenir en compte el salari mínim interprofessional, inclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries, vigent en el moment del naixement del dret.»

Article 33. *Extinció del dret.*

S'afegeix un nou paràgraf h) a l'article 11 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«h) Renúncia voluntària al dret.»

Article 34. *Cotitzacions durant la situació de desocupació.*

Es fa una nova redacció de l'article 12.1 i 2, i s'afegeix un número 4 a l'article 12 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«1. Durant el període de percepció de la prestació per desocupació, l'entitat gestora ha d'ingressar les cotit-

zacions a la Seguretat Social, ha d'assumir l'aportació empresarial i descomptar de la quantia de la prestació, inclosos els supòsits a què fa referència l'article 9.3 d'aquesta Llei, l'aportació que correspongui al treballador.

2. En els supòsits de reducció de jornada o suspensió del contracte, l'empresa ha d'ingressar l'aportació que li correspongui, i l'entitat gestora ha d'ingressar únicament l'aportació del treballador, una vegada efectuat el descompte a què es refereix el número anterior.»

«4. Durant la percepció de la prestació per desocupació, l'aportació del treballador a la Seguretat Social s'ha de reduir un 35 per 100, que ha de ser abonat per l'entitat gestora. En el cas de treballadors fixos del règim especial agrari, la reducció és del 72 per 100.»

Article 35. *Beneficiaris.*

Es fa una nova redacció de l'article 13.1, paràgraf primer, i 13.4 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«1. Són beneficiaris del subsidi els aturats que, estant inscrits com a demandants d'ocupació durant el termini d'un mes, sense haver rebutjat cap oferta d'ocupació adequada ni haver-se negat a participar, llevat que hi hagi una causa justificada, en accions de promoció, formació o reconversió professionals, i sense que tinguin rendes de qualsevol naturalesa superiors, en còmput mensual, al 75 per 100 del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries, estiguin en alguna de les situacions de protecció per desocupació:»

«4. Als efectes del que preveu aquest article, s'entén per responsabilitats familiars el fet de tenir a càrrec el cònjuge, fills menors de vint-i-sis anys o més grans d'aquesta edat incapacitats o menors acollits, quan la renda del conjunt de la unitat familiar així constituïda, inclòs el sol·licitant, dividida pel nombre de membres que la componen, no superi el 75 per 100 del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

No es considera a càrrec el cònjuge, fills o menors acollits, amb rendes de qualsevol naturalesa superiors al 75 per 100 del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.»

Article 36. *Quantia i durada del subsidi.*

Es fa una nova redacció de l'article 14.1, paràgraf primer, de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«1. La quantia del subsidi per desocupació ha de ser igual al 75 per 100 del salari mínim interprofessional vigent en cada moment, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries. En el cas de desocupació per pèrdua d'una feina a temps parcial, aquesta quantia s'ha de percebre en proporció a les hores prèviament treballades, en els supòsits que preveuen les lletres a), b) i d) del número 1, i els números 2 i 3 de l'article 13.»

Article 37. *Incompatibilitats.*

Es fa una nova redacció de l'article 18.1 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«1. Les prestacions o subsidi per desocupació són incompatibles amb el treball per compte propi,

encara que la seva realització no impliqui la inclusió obligatòria en algun dels règims de la Seguretat Social, o amb el treball per compte d'altri, excepte quan aquest es realitzi a temps parcial, cas en què s'ha de deduir de l'import de la prestació la part proporcional al temps treballat.»

Article 38. Obligacions dels treballadors.

Es fa una nova redacció de l'article 26, d) i e), i s'hi afegeix un apartat g), de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació:

«d) Renovar la demanda d'ocupació en la forma i les dates que determini l'entitat gestora en el document de la renovació de la demanda i comparèixer quan hagi estat prèviament requerit davant l'entitat gestora.

e) Sol·licitar la baixa en les prestacions per desocupació quan es produeixin situacions de suspensió o extinció del dret o es deixin de reunir els requisits exigits per a la seva percepció.»

«g) Retornar a l'Institut Nacional d'Ocupació, en el termini de cinc dies, el justificant corresponent d'haver comparegut en el lloc i la data indicats per cobrir les ofertes d'ocupació que faciliti aquest Institut.»

Article 39. Desocupació dels treballadors d'estiba portuària.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, als estibadors portuaris que prestin serveis en ports d'interès general en els quals no s'hagi constituït la societat estatal corresponent d'estiba i desestiba, o en els ports no classificats d'interès general en els quals no s'hagi complert el que preveu l'article 1r, punt 2, del Reial decret llei 2/1986, de 23 de maig, sobre el servei públic d'estiba i desestiba de vaixells, se'ls han de reconèixer les prestacions per desocupació d'acord amb el que estableix la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.

A aquest efecte, en el moment en què es procedeix per primera vegada al reconeixement del dret, d'acord amb el que estableix el paràgraf anterior, es considera que aquests treballadors disposen d'un període d'ocupació cotitzada de dos mil cent seixanta dies.

CAPÍTOL II

Infraccions i sancions en l'ordre social

Article 40. Infraccions dels empresaris.

Es fa una nova redacció de l'article 29.3, apartat 3.2, i s'afegeix un nou apartat 3.5 a la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social:

«3. Apartat 3.2.

La connivència amb els treballadors per a l'obtenció indeguda per part d'aquests de les prestacions per desocupació o per eludir el compliment de les obligacions que els corresponen, així com donar feina a treballadors titulars o sol·licitants de prestacions per desocupació si no se'ls ha donat d'alta a la Seguretat Social amb caràcter previ a l'inici de la relació laboral.»

«3. Apartat 3.5.

En el cas d'infraccions molt greus, s'entén que l'empresari incorre en una infracció per cadascun dels treballadors que hagin obtingut o gaudeixin fraudulentament de les prestacions per desocupació.

En aquests casos, l'empresari ha de respondre solidàriament de la devolució de les quantitats percebudes indegudament pel treballador.

Els empresaris que contractin o subcontractin la realització d'obres o serveis, corresponents a la mateixa activitat, han de respondre solidàriament de la infracció, que consisteix a donar feina a treballadors titulars o sol·licitants de prestacions per desocupació quan no se'ls hagi donat d'alta a la Seguretat Social, comesa per l'empresari contractista o subcontractista durant el període de vigència del contracte.»

Article 41. Infraccions dels treballadors.

Es fa una nova redacció de l'article 30.1 i 2, i de l'apartat 3.2 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social:

«1. Lleus:

1.1 No comparèixer, previ requeriment, davant l'entitat gestora, o no renovar la demanda d'ocupació en la forma i dates que determini l'entitat gestora en el document de renovació de la demanda, llevat que hi hagi una causa justificada.

1.2 No retornar, dins el termini, llevat que hi hagi una causa justificada, a l'Institut Nacional d'Ocupació el justificant corresponent d'haver comparegut en el lloc i la data indicats per cobrir les ofertes d'ocupació facilitades per l'Institut.

2. Greus:

2.1 Rebutjar una oferta d'ocupació adequada, o negar-se a participar en tasques de col·laboració social, programes d'ocupació, o en accions de promoció, formació o reconversió professionals, llevat que hi hagi una causa justificada. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per ocupació adequada la que reuneixi els requisits que estableix l'article 10.3 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost.

2.2 No comunicar, llevat que hi hagi una causa justificada, les baixes en les prestacions quan es produeixin situacions de suspensió o extinció del dret o es deixin de reunir els requisits per a la seva percepció, quan per la causa s'hagi percebut indegudament la prestació.»

«3.2 Obtenir fraudulentament prestacions indegudes o superiors a les que els corresponen, o prolongar el gaudi d'aquestes indegudament mitjançant l'aportació de dades o documents falsos, o l'omissió de declaracions legalment obligatòries o altres incompliments que ocasionin percepcions fraudulentament.»

Article 42. Sancions en matèria d'ocupació, formació professional ocupacional, ajudes per al foment de l'ocupació, protecció per desocupació i Seguretat Social.

Es fa una nova redacció de l'article 46.1, apartat 1.2, de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social:

«1.2 Les greus tipificades a l'article 17, amb pèrdua de la prestació o pensió durant un període de tres mesos.

Les greus tipificades a l'article 30.2 i la reincidència en les infraccions que preveu l'article 30.1, amb extinció de la prestació o subsidi per desocupació.

Així mateix, la inscripció com a desocupats dels treballadors que incorrin en les infraccions assenyalades en els números 1 i 2 de l'article 30 queda en tot cas sense efecte i determina la pèrdua de drets que com a demandants d'ocupació tinguin reconeguts.»

Article 43. *Infraccions per obstrucció de la tasca inspectora.*

Es fa una nova redacció de l'article 49 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social:

«Article 49.

1. Les accions o omissions que pertorbin, endarrereixin o impedeixin l'exercici de les funcions que, per a la vigilància del compliment de les disposicions legals, reglamentàries i convenis col·lectius, tenen encomanades els inspectors de treball i Seguretat Social i els controladors laborals, són constitutives d'obstrucció a la tasca inspectora, i es qualifiquen de greus, excepte els supòsits compresos en els números 2 i 3 d'aquest article.

2. Es qualifiquen de lleus els supòsits que impliquin un mer retard en el compliment d'obligacions d'informació, comunicació o compareixença, llevat que aquestes obligacions siguin requerides en el curs d'una visita d'inspecció i estiguin referides a documents o informació que hagin de constar o s'hagin de facilitar en el centre de treball.

3. Es qualifiquen com a infraccions molt greus:

3.1 Les accions o omissions de l'empresari, els seus representants o persones del seu àmbit organitzatiu, que tinguin per objecte impedir l'entrada o la permanència en el centre de treball dels inspectors de Treball i Seguretat Social i dels controladors laborals, així com la negativa a identificar-se o a identificar o donar raó de la seva presència sobre les persones que estiguin en aquest centre realitzant qualsevol activitat.

3.2 Els supòsits de coacció, amenaça o violència exercida sobre els inspectors de Treball i Seguretat Social i els controladors laborals, així com la reiteració en les conductes d'obstrucció qualificades de greus.

4. Les obstruccions a l'actuació inspectora s'han de sancionar de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

5. Sense perjudici d'això, en cas que sigui necessari, la Inspecció de Treball i Seguretat Social pot sol·licitar a l'autoritat competent o als seus agents l'auxili oportú per a l'exercici normal de les seves funcions.»

Disposició addicional primera. *Transmissió a no-residents de valors amb cupó corregut.*

En les transmissions de valors emesos a Espanya per persones físiques o jurídiques no residents sense la mediació d'un establiment permanent als quals s'apliqui un règim especial d'acreditació de la residència fiscal dels titulars, efectuades dins els trenta dies immediatament anteriors al venciment del seu cupó, per persones físiques o entitats residents a favor de persones físiques o entitats no residents sense establiment permanent a Espanya, té la consideració de rendiment del capital mobiliari per al transmissor la part del preu que equivalgui al cupó corregut del valor transmès. Aquest rendiment ha de ser objecte de retenció a compte, que ha de ser practicada per l'entitat financera que mitjanci en la transmissió.

Disposició addicional segona. *Expedients de responsabilitat comptable.*

L'apartat 1 de l'article 144 del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, queda redactat de la manera següent:

«En els supòsits que descriuen els apartats b), c), d), f) i, si s'escau, g) del número 1 de l'article 141

d'aquesta Llei, i sense perjudici de donar coneixement dels fets al Tribunal de Comptes als efectes que preveu l'article 41, número 1, de la Llei orgànica 2/1982, la responsabilitat s'ha d'exercir en un expedient administratiu instruït a l'interessat.»

Disposició addicional tercera. *Delimitació del procediment aplicable en el règim disciplinari dels funcionaris públics.*

Els procediments per a l'exercici de la potestat disciplinària respecte al personal al servei de l'Administració General de l'Estat es regeixen per la seva normativa específica i, si no, per les normes que contenen els títols preliminar, I, II, III, IV, V, VII, VIII i X de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Les remissions a articles concrets de la Llei de procediment administratiu de 17 de juliol de 1958 i les referències a normes d'ordenació del procediment, comunicacions i notificacions, que conté el Reglament de règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de l'Estat, aprovat pel Reial decret 33/1986, de 10 de gener, s'entenen fetes als corresponents articles de la Llei esmentada 30/1992, de 26 de novembre.

El que disposen els paràgrafs anteriors s'aplica als altres procediments d'exercici de la potestat disciplinària de l'Administració General de l'Estat continguts en normes especials.

Disposició addicional quarta. *Personal caminer de l'Estat.*

Si el pla d'ocupació afecta una àrea administrativa en la qual presten serveis els caminers de l'Estat, ha de determinar en el mateix pla quines de les mesures que preveu aquesta Llei són aplicables a aquest col·lectiu.

Disposició addicional cinquena. *Opció dels funcionaris en els supòsits de trasllat de la seu administrativa.*

Els funcionaris destinats a organismes, centres o unitats, que depenguin dels departaments ministerials que el Govern determini, que traslladin la seu a un altre municipi, mantenint la seva activitat i la identitat de les seves funcions i les característiques del lloc de treball, poden optar entre el trasllat o passar a la situació d'excedència voluntària incentivada.

En cas que optin pel trasllat, els funcionaris afectats han de percebre les indemnitzacions que prevegi el pla d'ocupació corresponent i que en cap cas han de ser inferiors a les establertes per a l'excedència voluntària incentivada, quan el trasllat suposi un canvi de província.

Disposició addicional sisena. *Altres sistemes de racionalització.*

S'afegeix una nova disposició addicional vint-i-unena a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública del tenor següent:

«Disposició addicional vint-i-unena.

Les comunitats autònomes i les corporacions locals, d'acord amb la seva capacitat d'autoorganització, poden adoptar, a més de plans d'ocupació, altres sistemes de racionalització dels recursos humans, mitjançant programes adaptats a les seves especificitats, que poden incloure totes o alguna de les mesures esmentades en els apartats 2 i 3 de l'article 18 d'aquesta Llei, així com incentius a l'excedència voluntària i a la jubilació anticipada.»

Disposició addicional setena. *Negociació dels plans d'ocupació:*

«Els plans d'ocupació han de ser objecte de negociació amb les organitzacions sindicals més representatives, en els termes que estableix la Llei 9/1987, de 12 de juny, d'òrgans de representació, determinació de les condicions de treball i participació del personal al servei de les administracions públiques, sense perjudici del que preveu l'article 34 de la mateixa Llei.»

Disposició addicional vuitena. *Impost sobre successions i donacions.*

L'article 39 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat en els termes següents:

«Article 39. *Supòsits especials d'ajornament i fraccionament.*

1. El pagament de les liquidacions girades com a conseqüència de la transmissió per herència, llegat o donació d'una empresa individual que exerceixi una activitat industrial, comercial, artesanal, agrària o professional es pot ajornar, a petició del subjecte passiu deduït abans d'expirar el termini reglamentari de pagament o, si s'escau, el de presentació de l'autoliquidació, durant els cinc anys següents al dia en què s'acabi el termini per al pagament, amb obligació de constituir caució suficient i sense que sigui procedent l'abonament d'interessos durant el període d'ajornament.

2. Acabat el termini de cinc anys es pot fraccionar el pagament, amb les mateixes condicions i requisits, en set terminis semestrals, amb l'abonament corresponent de l'interès legal del diner durant el temps de fraccionament.

3. El que disposen els números anteriors sobre ajornament i fraccionament de pagament també és aplicable a les liquidacions girades com a conseqüència de la transmissió hereditària de l'habitatge habitual d'una persona, sempre que el drethavent sigui cònjuge, ascendent o descendent d'aquell, o bé parent col·lateral de més de seixanta-cinc anys, que hagi conviscut amb el causant durant els dos anys anteriors a la mort.»

Disposició addicional novena. *Modificació del règim de provisió de llocs de treball de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.*

1. El percentatge del barem reservat a mèrits generals a l'article 99.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, s'estableix en el 65 per 100. S'atribueix a les comunitats autònomes un 10 per 100 del total possible per fixar els mèrits que corresponguin al coneixement de les especialitats de la seva organització territorial i normativa autonòmica.

2. S'atribueix a les comunitats autònomes la competència d'execució, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, sobre classificació de llocs, nomenaments provisionals, comissions de servei, acumulacions i permutes, en els seus respectius àmbits territorials.

3. S'autoritza el Govern per adaptar en el termini de sis mesos la normativa actualment vigent a les disposicions anteriors.

Disposició addicional desena. *Validesa als efectes de les prestacions de les quotes anteriors a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms.*

Quan, tot i reunir els requisits per estar inclosos en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms, no s'hagi sol·licitat la preceptiva alta en els termes previstos per reglament, les cotitzacions exigibles corresponents a períodes anteriors a la formalització de l'alta produeixen efectes respecte a les prestacions, una vegada hagin estat ingressades amb els recàrrecs que legalment siguin procedents.

Sense perjudici de les sancions administratives que siguin procedents pel seu ingrés fora de termini, les cotitzacions també donen lloc a la meritació d'interessos, que són exigibles des de la data corresponent en què van haver de ser ingressades, de conformitat amb el tipus d'interès legal del diner vigent en el moment del pagament.

Disposició addicional onzena. *Formalització de la prestació econòmica per incapacitat laboral transitòria.*

Els treballadors per compte propi que hagin optat per incloure, dins l'àmbit de l'acció protectora del règim de Seguretat Social corresponent, la prestació econòmica per incapacitat laboral transitòria, poden optar entre formalitzar la prestació amb l'entitat gestora corresponent, amb una mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social o amb mutualitats de previsió social en els termes i les condicions que es determinin per reglament.

Disposició addicional dotzena. *Nova redacció dels apartats 2.1 a 2.4 de la disposició addicional desena de la Llei 31/1990, de 27 de desembre.*

«2.1 La presentació dels documents de cotització dins el termini reglamentari permet als subjectes responsables compensar el seu crèdit per les prestacions abonades com a conseqüència de la seva col·laboració obligatòria amb la Seguretat Social i el seu deute per les quotes degudes en el mateix període a què es refereixen els documents de cotització, sigui quin sigui el moment del pagament d'aquestes quotes.

Llevat del cas regulat en aquest apartat, els subjectes responsables no poden compensar l'import de les prestacions satisfetes per pagament delegat en el moment de fer efectiu l'ingrés de les quotes, encara que no s'hagi procedit a la seva reclamació administrativa, però sense perjudici que puguin sol·licitar posteriorment el rescabament d'aquelles davant l'entitat gestora corresponent.

2.2 Transcorregut el termini reglamentari establert per al pagament de les quotes de la Seguretat Social sense ingressar-les, es meriten automàticament els recàrrecs següents:

2.2.1 Quan els subjectes responsables del pagament hagin presentat els documents de cotització dins el termini reglamentari:

a) Recàrrec de mora del 5 per 100 del deute, si abonen les quotes degudes dins els dos mesos naturals següents al del venciment del termini reglamentari.

b) Recàrrec de mora del 20 per 100, si abonen les quotes degudes després del venciment del termini a què es refereix l'apartat a) precedent i abans de l'expedició de la certificació de descobert.

c) Recàrrec de constrenyiment del 20 per 100, si abonen les quotes degudes després de l'expedició del certificat de descobert.

2.2.2 Quan els subjectes responsables del pagament no hagin presentat els documents de cotització dins el termini reglamentari:

a) Recàrrec de mora del 35 per 100, si s'abonen les quotes degudes abans de l'expedició de la certificació de descobert, llevat dels casos de descoberts deguts a diferències de cotització per treballadors que figuren donats d'alta o els originats per falta d'afiliació o d'alta, en els quals el recàrrec de mora ha de ser en tot cas del 20 per 100.

No obstant això, si les quotes s'abonen abans de l'esgotament del termini fixat per al seu pagament en el requeriment de quotes expedit en els supòsits en els quals sigui procedent per reglament, queda automàticament reduït al 20 per 100.

b) Recàrrec de constrenyiment del 35 per 100, si s'abonen les quotes degudes després de l'expedició del certificat de descobert, llevat que aquest es refereixi a l'acta de liquidació, respecte a la qual el recàrrec de constrenyiment també és del 20 per 100.

2.3 Transcorreguts els dos mesos següents al venciment del termini reglamentari sense que s'hagi satisfet el deute, i s'han presentat els documents de cotització dins el termini esmentat sense ingrès de les quotes corresponents o, si s'escau, si s'hi ha ingressat només l'aportació dels treballadors, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha d'expedir el certificat de descobert corresponent amb el recàrrec de constrenyiment del 20 per 100 que estableix l'apartat 2.2.1 c) d'aquesta disposició.

2.4 Una vegada vençut el termini reglamentari sense ingressar les quotes degudes i sense que s'hagin presentat els documents de cotització dins el termini esmentat, prèviament a l'expedició del certificat de descobert, la Tresoreria General de la Seguretat Social, mitjançant requeriment de quotes expedit en els supòsits i les condicions establerts per reglament, ha de determinar el deute i reclamar-ne el pagament al subjecte responsable, incrementant-ne l'import amb el recàrrec de mora que sigui procedent de conformitat amb el que disposa l'apartat 2.2.2 d'aquesta disposició.

2.4.1 Els requeriments de quotes no impugnats o les resolucions administratives dictades en els recursos de reposició formulats contra aquests, s'han de fer efectius dins els quinze dies següents al de la notificació.

Transcorregut el termini de quinze dies sense ingrès del deute requerit i encara que els interessats hi formulin la reclamació economicoadministrativa, s'ha d'expedir el certificat de descobert que inicia la via administrativa de constrenyiment, incrementant l'import del principal amb el recàrrec de constrenyiment del 35 per 100.

2.4.2 Si les actes de liquidació no impugnades, així com les resolucions administratives desestimàtores que aquestes originin no són satisfetes dins els quinze dies següents a la seva notificació als interessats, també s'ha d'expedir un certificat de descobert que inicia la via de constrenyiment, incrementant l'import del principal amb el recàrrec de constrenyiment del 20 per 100.»

Disposició addicional tretzena.

El rendiment net de les activitats a les quals sigui aplicable i per les quals no s'hagi renunciat a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques es pot reduir un 9 per 100 durant 1994.

El rendiment net a què es refereix el paràgraf anterior és el resultat exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva.

Aquesta reducció s'ha de tenir en compte als efectes dels pagaments fraccionats corresponents a l'exercici de 1994.

Aquesta reducció és compatible amb la que preveu l'article 13, apartat 1, del Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

Disposició addicional catorzena.

L'autorització al Govern per portar a terme la refosa que preveu la disposició final segona de la Llei 22/1992, de 30 de juliol, de mesures urgents sobre foment d'ocupació i protecció per desocupació, s'estén a les disposicions en matèria de Seguretat Social i protecció per desocupació que conté aquesta Llei, i a aquest efecte el termini per aprovar el text refós finalitza el dia 30 de juny de 1994.

Disposició addicional quinzena. *Assistència jurídica als ens públics estatals.*

Llevat que les seves disposicions específiques estableixin el contrari, l'assessorament jurídic i la defensa i representació en judici de les entitats de dret públic a què es refereixen els articles 6.1.b) i 6.5 de la Llei general pressupostària poden ser encomanats als advocats de l'Estat integrats en els serveis jurídics de l'Estat mitjançant un conveni en el qual s'ha de determinar la compensació econòmica que s'ha d'abonar al Tresor públic.

Disposició addicional setzena. *Representants dels no-residents.*

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat u de l'article 22 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius no residents en el territori espanyol estan obligats a nomenar una persona física o jurídica amb domicili a Espanya perquè els representi davant l'Administració tributària en relació amb les seves obligacions per aquest impost.

El subjecte passiu o el seu representant estan obligats a posar en coneixement de l'Administració el nomenament, degudament acreditat en el termini de dos mesos a partir de la seva data.

No hi ha l'obligació de nomenar cap representant si només es disposa a Espanya d'un habitatge i aquest es designa com a domicili als efectes de notificacions.»

2. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat u de l'article 6 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius no residents en el territori espanyol estan obligats a nomenar una persona física o jurídica amb domicili a Espanya perquè els representi davant l'Administració tributària en relació amb les seves obligacions per aquest impost.

El subjecte passiu o el seu representant estan obligats a posar en coneixement de l'Administració el nomenament, degudament acreditat en el termini de dos mesos a partir de la data del nomenament.

No hi ha l'obligació de nomenar cap representant si només es disposa a Espanya d'un habitatge i aquest es designa com a domicili als efectes de notificacions.»

Disposició addicional dissetena.

Es modifiquen les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, que conté l'annex I del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, en els termes que s'indiquen a continuació:

1r La quota mínima municipal corresponent a l'epígraf 663.9 de la secció 1a de les tarifes de l'impost es modifica en els termes següents:

«Epígraf 663.9. Comerç al detall fora d'un establiment comercial permanent d'altres classes de mercaderies ncop.

Quota mínima municipal de:

En poblacions de més de 500.000 habitants: 20.400 pessetes.

En poblacions de més de 100.000 a 500.000 habitants: 16.400 pessetes.

En poblacions de més de 40.000 a 100.000 habitants: 12.300 pessetes.

En poblacions de més de 10.000 a 40.000 habitants: 9.600 pessetes.

En les altres poblacions: 8.200 pessetes.

Quota provincial de 51.000 pessetes.

Quota nacional de 72.000 pessetes.»

2n La quota mínima municipal corresponent a l'epígraf 659.9 de la secció 1a de les tarifes de l'impost es modifica en els termes següents:

«Epígraf 659.9. Comerç al detall d'altres productes no especificats en aquesta agrupació, excepte els que s'han de classificar a l'epígraf 653.9.

Quota mínima municipal de:

En poblacions de més de 500.000 habitants: 96.000 pessetes.

En poblacions de més de 100.000 a 500.000 habitants: 78.000 pessetes.

En poblacions de més de 40.000 a 100.000 habitants: 60.000 pessetes.

En poblacions de més de 10.000 a 40.000 habitants: 42.000 pessetes.

En les altres poblacions: 24.000 pessetes.»

3r La nota de l'epígraf 751.1 de la secció 1a de les tarifes de l'impost queda redactada en els termes següents:

«Quota: fins a un límit de 250 metres quadrats de superfície total dedicats a aquesta activitat: 26.000 pessetes.

Per cada 50 metres quadrats o fracció que excedeixi sobre el límit anterior: 6.400 pessetes.»

4t L'epígraf 811 de la secció 1a de les tarifes de l'impost queda redactat en els termes següents:

«Grup 811. Banca.

Quota de:

Per cada establiment o local on s'efectuïn totes o algunes de les operacions indicades a la nota al grup:

En poblacions de més de 500.000 habitants: 294.735 pessetes.

En poblacions de més de 100.000 a 500.000 habitants: 228.480 pessetes.

En poblacions de més de 40.000 a 100.000 habitants: 162.120 pessetes.

En poblacions de més de 10.000 a 40.000 habitants: 63.000 pessetes.

En les altres poblacions: 44.100 pessetes.

Nota: aquest grup comprèn l'activitat que consisteix a finançar, és a dir, recollir, transformar i repartir recursos financers i que, en una part important, tenen constituïdes les seves obligacions davant dels clients per dipòsits a la vista transferibles.»

5è L'epígraf 812 de la secció 1a de les tarifes de l'impost queda redactat en els termes següents:

Grup 812. Caixes d'estalvis.

Quota de: per cada establiment o local on s'efectuïn totes o alguna de les operacions:

En poblacions de més de 500.000 habitants: 294.735 pessetes.

En poblacions de més de 100.000 a 500.000 habitants: 228.480 pessetes.

En poblacions de més de 40.000 a 100.000 habitants: 162.120 pessetes.

En poblacions de més de 10.000 a 40.000 habitants: 63.000 pessetes.

En les altres poblacions: 44.100 pessetes.

Nota: aquest grup comprèn les entitats d'estalvi com ara l'Institut de Crèdit de les Caixes d'Estalvis, Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis Benèfiques, caixes generals d'estalvi benèfiques, Caja Postal de Ahorros, caixes rurals, cooperatives de crèdit i altres entitats anàlogues.»

6è Es crea una nota comuna a l'agrupació 86 de la secció 1a de les tarifes de l'impost amb la redacció següent:

«Nota comuna a l'agrupació 86: els subjectes passius matriculats en els epígrafs d'aquesta agrupació tributen per quota nacional.»

7è L'epígraf 239.9 de la secció 1a de les tarifes de l'impost queda redactat en els termes següents:

«Epígraf 239.9 Extracció d'altres minerals no metàl·lics ni energètics ncop.

Quota de:

Per cada obrer: 960 pessetes.

Per cada kW: 400 pessetes.

Nota: aquest epígraf comprèn l'extracció de torba, de minerals de sodi (thenardita, glauberita), de bor, de bari (baritina), quars, sílice, arenas silícies no utilitzades en la construcció, terres de trípoli, feldspat, pegmatita, dolomia, magnesita, talc esteatita, sepiolita, asfalt i betums, gemmes, granats, grafit, amiant, mica, ocre, arsènic, liti, estronci i altres, així com la molinada, trituració, polvorització, etc., que es realitza conjuntament amb l'extracció.»

8è L'epígraf 319.9 de la secció 1a de les tarifes de l'impost queda redactat en els termes següents:

«Epígraf 319.9 Tallers mecànics ncop.

Quota de:

Per cada obrer: 1.000 pessetes.

Per cada kW: 740 pessetes.

Nota: aquest epígraf comprèn la reparació especialitzada de material agrícola, així com els tallers de soldadura, ferradors forjadors, etc., i tots els tallers independents no especificats en els grups anteriors.»

Disposició adicional divuitena.

Es proposa la redacció següent al número 7 de l'article 15 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social:

«7. En el supòsit d'infraccions molt greus, s'entén que l'empresari incorre en una infracció per cadascun dels treballadors que hagi obtingut o gaudeixi fraudulentament de prestacions de la Seguretat Social.

En les infraccions assenyalades en els números 1, 3 i 5, l'empresari ha de respondre solidàriament de la devolució de les quantitats percebudes indegudament pel treballador.

Els empresaris que contractin o subcontractin la realització d'obres o serveis, corresponents a la mateixa activitat, han de respondre solidàriament de les infraccions a què es refereix el número 1 anterior,

comeses per l'empresari contractista o subcontractista durant tot el període de vigència del contracte.»

Disposició addicional dinovena. *Modificació de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.*

El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 100 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, queda redactat en els termes següents:

«Els preus corresponents a la distribució i dispensació de les especialitats farmacèutiques, els fixa, amb caràcter nacional, el Govern, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, de forma general o per grups o sectors tenint en compte criteris o valors de caràcter tecnicoeconòmic i sanitari.»

S'afegeix un punt a l'article 104 amb el contingut següent:

«2. Correspon al Govern, previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, la revisió dels preus corresponents a la distribució i dispensació dels medicaments.»

Disposició transitòria primera. *Ampliació del termini màxim d'excedència voluntària per interès particular.*

Els funcionaris que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en la situació d'excedència voluntària per interès particular poden romandre-hi fins que transcorrin, com a màxim, quinze anys comptats des del moment que van passar a aquesta situació.

Per als funcionaris en excedència voluntària per interès particular, com a conseqüència de la regulació que preveu la disposició transitòria segona de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma de la funció pública, el termini de quinze anys a què es refereix el paràgraf anterior es computa a partir del 23 d'agost de 1984.

Aquesta disposició té caràcter de base del règim estatutari dels funcionaris públics.

Disposició transitòria segona. *Funcionaris en procés de reassignació.*

Els funcionaris que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin pendents de reassignació per supressió del lloc de treball queden afectats pel que disposen els articles 20.1.g); 29.3.c), 6 i 7, i 34 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, tal com queden redactats per aquesta Llei, sense que sigui necessari per a això l'aprovació d'un pla d'ocupació ni la declaració prèvia d'expectativa de destinació o d'excedència forçosa.

Disposició transitòria tercera.

L'apartat tercer de la disposició transitòria sisena de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, queda redactat de la manera següent:

«3. Els procediments d'ingressos referits en aquesta disposició només són aplicables durant un termini de cinc anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

Disposició transitòria quarta.

Durant el període comprès entre el 31 de desembre de 1992 i el 31 de desembre de 1996, les corporacions locals poden aplicar els preceptes que contenen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 174 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre,

reguladora de les hisendes locals, o adoptar optativament les mesures que a continuació s'assenyalen amb l'acord previ del ple de la respectiva corporació:

1. Aprovar un pla financer que permeti en el període assenyalat sanejar els romanents de tresoreria negatius generats fins a 31 de desembre de 1993 mitjançant els successius ajustos anuals que aquest determini, de manera que es produeixi una incorporació gradual en el pressupost dels desfasaments entre els recursos disponibles i les despeses en què s'hagi incorregut.

2. El pla ha de contenir les mesures necessàries per donar de baixa en comptes els debits de tercers originats en exercicis anteriors al de referència d'impossible realització com a conseqüència d'haver actuat la prescripció en contra de l'entitat en els termes que preveu la llei.

3. També s'ha de procedir a reduir el romanent de tresoreria generat en cada exercici en funció del grau de realització dels crèdits a favor de l'entitat dins el termini i en la forma que preveuen l'article 172 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, i els articles 101, 102, 103 i 104 del Reial decret 500/1990, de 20 d'abril.

4. S'han d'adoptar a través d'aquest pla de mesures de gestió, fiscals i pressupostàries que permetin obtenir els marges necessaris d'equilibri financer, a fi que els romanents de tresoreria negatius no s'implementin amb aquest signe a partir de l'1 de gener de 1994.

5. En qualsevol cas, les mesures que s'han d'adoptar no poden sobrepassar l'horitzó de l'1 de gener de 1997, data en què torna a adquirir la seva virtualitat l'article 174 abans esmentat, excepte en el cas que en aquesta data la corporació corresponent estigui en una situació que li permeti la continuïtat del pla dins els marges que assenyalava el precepte esmentat.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableixen aquesta Llei i expressament l'article 45.3 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Disposició final primera.

S'autoritza el Govern per dictar, mitjançant reial decret, aprovat en Consell de Ministres, les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona.

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1994, excepte la disposició addicional catorzena, que entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, els articles 30 a 32, 34 a 36 i 39 d'aquesta Llei s'han d'aplicar a les situacions legals per desocupació que es produeixin a partir de l'1 de gener de 1994 i als subsidis per desocupació que neixin a partir de la mateixa data.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 de desembre de 1993.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ